

Kommunetilsynsaksjon 2022. Sanitært avløpsvann fra mindre anlegg (kap. 12) Resultater fra tilsynsaksjon i 2022

KOLOFON

Utførende institusjon

Miljødirektoratet

Oppdragstakers prosjektansvarlig**Kontaktperson i Miljødirektoratet**

Per Antonsen

M-nummer

M-2531/2023

År

2023

Sidetall

17

Miljødirektoratets kontraktnummer**Utgiver**

Miljødirektoratet

Prosjektet er finansiert av**Forfatter**

Miljødirektoratet

Tittel

Oppsummering av resultater fra kommunetilsynsaksjon 2022. Sanitært avløpsvann fra mindre anlegg (kapittel 12 i forurensningsforskriften)
Summary of results from a control campaign on smaller treatment facilities for sanitary waste in 2022

Sammendrag

Hovedmålet for aksjonen er å få kunnskap om hvordan kommunen utfører oppgaven som forurensningsmyndighet etter kapittel 12.

Veilede kommunen om hvilke plikter de har etter forurensningsforskriftens kapittel 12 og hvor de kan finne hjelp til saksbehandlings- og tilsynsoppgaven.

Bidra til at kommunen etterlever sine plikter etter kapittel 12.

The aim of the campaign is to gain knowledge about how the municipality performs its task as a pollution control authority pursuant to Chapter 12 that regulates smaller sewage treatment facilities. Guide the municipality on what duties they have under Chapter 12 of the Pollution Regulations and where they can find help with the case processing and supervision task. Help ensure that the municipality complies with its obligations under Chapter 12.

4 emneord

Tilsyn, avløpsanlegg kapittel 12, kommune, statsforvalteren

4 subject words

Supervision, wastewater facilities chapter 12, municipality, county governor

Forsidefoto

Illustrasjonsfoto. Marianne Gjørsv

Innhold

Sammendrag	4
1. Bakgrunn, mål og tema	6
1.1 Bakgrunn, miljøkonsekvenser og lovgrunnlag for aksjonen	6
1.2 Mål for aksjonen.....	6
1.3 Tema for aksjonen	7
1. Organisering og planlegging av avløpsvirksomheten i kommunen	7
2. Saksbehandling av søknader etter kapittel 12.....	7
3. Oversikt over og oppfølging av utslipp	8
4. Planlegging og gjennomføring av tilsyn	8
5. Kommunens plikt til å tømme avløpsslam iht forurensingsloven § 26.....	9
2. Praktisk gjennomføring	9
2.1 Gjennomføring av kontrollene	9
2.2 Utvelgelse av tilsynsobjekter	9
3. Resultater fra tilsynene	10
3.1 Tilsyn med kommunenes plikter.	10
3.2 Tilsyn med forvaltning i kommunene	11
4. Vurdering av resultatene	13
5. Måloppnåelse.....	13
6. Oppfølging av aksjonen.....	14
Vedlegg 1: Kontrollerte kommuner	15

Sammendrag

Skal kommunenes forvaltning av mindre sanitære avløpsanlegg være forsvarlig, må pliktene oppfylles og forvaltningen være på plass. Av de 25 kontrollerte kommunene, var det bare hos en kommune det ikke ble registrert brudd på krav (avvik) eller forbedringspunkter (anmerkning)

Når det gjelder kommunens plikter etter loven, var det dårligst resultat på kontrollpunktet "Tilsyn med tillatelser", som omhandler den planlagte, systematiske tilsynsaktiviteten. Det var kun 6 av 25 kommuner som ikke hadde avvik eller anmerkning på dette punktet. Tolv kommuner fikk avvik på dette kontrollpunktet. Det betyr at nesten halvparten av de kontrollerte kommunene ikke kontrollerer rensekravene i tillatelsene på en systematisk måte.

Ser en dette i sammenheng med at 12 av 25 kommuner ikke har tilstrekkelig kunnskap om status i vannforekomstene, ser det ut til at kommunenes systematiske tilsynsaktivitet er det svakeste leddet i kommunenes oppfølging. Miljøstatus i resipientene er en viktig faktor som må vurderes før en behandler tillatelsene ferdig.

På den andre siden fikk ingen kommuner avvik eller anmerkning på kontrollpunktet som omhandler tømning av avløpsslam. Det betyr at alle kontrollerte kommuner sørger for tømning av slam fra anleggene.

1. Bakgrunn, mål og tema

1.1 Bakgrunn, miljøkonsekvenser og lovgrunnlag for aksjonen

Statsforvalteren gjennomførte i 2022 en landsdekkende kontrollaksjon med kommunenes overholdelse av plikter etter forurensingsforskriften kap. 12. Kapittelet gjelder krav til utslipp av sanitært avløpsvann fra bolighus, hytter og liknende. Statsforvalteren førte tilsyn med kommunepliktene etter forskriften.

Det ble i 2019 gjennomført en tilsynsaksjon med kommunens utøvelse av myndighet etter forurensningsforskriften kap. 13. Aksjonen viste store mangler ved kommunens myndighetsutøvelse som forurensningsmyndighet.

Miljøkonsekvenser

Det er over 700 000 innbyggere i Norge som er tilknyttet et avløpsanlegg med utslipp som omfattes av kap. 12. Over 22 000 av disse har direkteutslipp, og ca. 330 000 er kun tilknyttet septiktank¹. Kommunens oppfølging og kontroll med spredt avløp er viktig for å redusere negativ påvirkning på miljø, og for å nå målene i vannforskriften. Avløpsvann inneholder fosfor, nitrogen og organisk stoff. Utslipp av avløpsvann er en av de fire største påvirkningene på våre vassdrag og er sammen med påvirkning fra jordbruk den største kilden til overgjødning av ferskvann, fjorder og kystvann. Ferskvann er normalt mer sårbart for overgjødning enn kystvann.

1.2 Mål for aksjonen

Hovedmål

Hovedmålet for aksjonen er å få kunnskap om hvordan kommunene utfører oppgaven som forurensningsmyndighet etter kapittel 12.

Delmål

- Veilede kommunen om hvilke plikter de har etter forurensingsforskriftens kapittel 12 og hvor de kan finne hjelp til saksbehandlings- og tilsynsoppgaven.
- Bidra til at kommunen etterlever sine plikter etter kapittel 12

¹ 05272: Innbyggere tilknyttet små avløpsanlegg (<50 pe), etter renseprinsipp (F) 2002 - 2020. Statistikkbanken (ssb.no) og [Kommunalt avløp \(ssb.no\)](https://ssb.no)

1.3 Tema for aksjonen

1. Organisering og planlegging av avløpsvirksomheten i kommunen

Kommunen har plikt til å ha internkontroll (IK) med hjemmel i kommuneloven, men statsforvalteren hadde ikke hjemmel til å føre tilsyn med IK etter kommuneloven i 2022. Statsforvalteren kunne likevel stille spørsmål om hvordan kommunen organiserer arbeidet sitt på avløpsområdet, men skulle ikke gi avvik eller anmerkning dersom kommunen mangler systemer og rutiner.

Kommunen bør dokumentere organisering av arbeidet. Ved å utarbeide en plan for arbeidet med spredt avløp, kan kommunen ta stilling til hvorvidt utslipp av avløpsvann skal renses lokalt ved at det gis tillatelser etter kapittel 12, eller om kommunen ønsker å bygge ut offentlig avløpsnett og samle opp utslippet til et større eksisterende eller nytt kommunalt avløpsanlegg. Tilknytning av nye abonnenter utgjør et viktig økonomisk grunnlag når kommunen skal vurdere å investere i utbedring av eksisterende avløpsanlegg eller bygging av nytt avløpsanlegg. Kommunen kan kreve tilknytning til offentlige vann- og avløpsledninger etter [plan- og bygningslovens §§ 27-1 andre til fjerde ledd og 27-2 andre til fjerde ledd](#). Kommunen kan også som forurensningsmyndighet kreve tilknytning til eksisterende avløpsanlegg etter forurensningsloven § 23.

På miljodirektoratet.no finnes det veiledning om hvordan kommunen kan utarbeide helhetlige planer for vann og avløp i nye utbyggingsområder slik som hyttefelt.

Det er i utgangspunktet kommunestyret som er forurensningsmyndighet. Kommunestyret har imidlertid anledning til å delegere denne myndigheten til en kommunal etat.

2. Saksbehandling av søknader etter kapittel 12

Kommunen har en plikt til å behandle søknader om utslipp etter kapittel 12, jf §12-5. Kommunen skal i utgangspunktet behandle og avgjøre søknad om tillatelse innen 6 uker. Søknaden skal være fullstendig og i overensstemmelse med standardkravene i §12-7 til §12-13 for at 6 ukersfristen skal gjelde. Tillatelsen blir ansett for gitt, dersom kommunen ikke har behandlet søknad innen fristens utløp på 6 uker, så lenge det ikke er grunn til å tro at en part vil være misfornøyd med dette. Dersom kommunen trenger mer informasjon for å behandle søknaden, må søkeren få beskjed om dette før fristen på 6 uker har utløpt.

Standardkravene i forurensningsforskriften (§§ 12-7 til 12-13) er minstekrav til utslipp. Kommunen som forurensningsmyndighet bør vurdere om standardkravene er tilstrekkelig for å ivareta ytre miljø. Kommunen bør også ta andre forurensningskilder til resipienten med i betraktning. Sentrale kilder kan være landbruksforurensning, næringsmiddelindustri og andre avløpsutslipp. Kommunen skal være oppmerksom på målene i vannforskriften og prinsippene i naturmangfoldloven.

Kommunen plikter også å *samordne* behandling av søknad om utslippstillatelse etter kapittel 12 med byggesaksbehandling etter plan- og bygningsloven. Denne plikten innebærer et særskilt ansvar om at tillatelsen ses i sammenheng med planbestemmelsene i arealdelen. Dette punktet er satt som kontrollspørsmål under tema 2 i sjekklista.

Under behandling av utslippssøknaden bør kommunen vurdere om det er andre myndigheter som bør involveres, for eksempel helsemyndighetene, for å avdekke helsemessige konflikter for eksempel for drikkevannskilder.

3. Oversikt over og oppfølging av utslipp

Mange utslipp etter forurensingsforskriftens kapittel 12 ble etablert før forskriften trådte i kraft 1. januar 2007. Noen utslipp er av en dato da det ikke trengtes å innhente tillatelse. Utslipp som ikke har en tillatelse, finnes kanskje heller ikke oppført i kommunens arkiv eller andre register.

Utslipp kan også ha blitt etablert ulovlig. Kommunen bør derfor gjøre et kartleggingsarbeid for å få oversikt over utslipp omfattet av kapittel 12 med tidspunkt for etablering og lovlighetsstatus.

Etter forurensingsforskriftens kapittel 12 kan ingen sette i verk nye utslipp eller øke utslipp vesentlig uten at tillatelse er gitt, jf. § 12-3. Kommunen bør gi veiledning til sine innbyggere om når de trenger å søke om tillatelse for å slippe ut sanitært avløpsvann og hvordan det søkes om tillatelse. På miljodirektoratet.no finnes det veiledning som kommunen kan ta utgangspunkt i.

Tillatelser gitt før 1. januar 2007 er fortsatt gyldige. Utslipp etablert før 1. januar 2007 og som det på tidspunkt for etablering ikke måtte innhentes tillatelse for, etter det på den tid gjeldende regelverk, er fortsatt lovlige.

Regjeringens nasjonale føringer for vannforvaltning fra 2019 legger en tydelig forventning til kommunen om å ta tak i eldre utslipp som ikke renses i tråd med forurensingsforskriftens standardkrav. Kommunen kan og bør derfor bruke hjemmelen i forurensingsforskriften § 12-14, jf. forurensningsloven § 18, for å revidere tillatelser dersom

- utslippene er i strid med ovennevnte hensyn
- eller tillatelsen av andre grunner må anses som utdatert

4. Planlegging og gjennomføring av tilsyn

Kommunen skal føre tilsyn med bestemmelsene i forskriften jf. § 12-2, jf. forurensningsloven § 48. Kommunen skal føre tilsyn med utslipp som er ulovlige, eldre utslipp som er lovlige, men som ikke har fått krav i tråd med forurensingsforskriftens standardkrav, samt nye utslipp med tillatelser gitt etter 1. januar 2007.

Det er forbudt å etablere nye utslipp, eller øke eksisterende utslipp vesentlig, uten at det søkes om, og blir gitt en tillatelse. Kommunen skal derfor føre tilsyn med dette forbudet.

For at man kan si at kommunen fører tilsyn må kommunen som et minimum gjennomgå dokumentasjon fra servicefirma og/eller rapporter fra slamtømmefirma der dette foreligger.

Hensikten med aksjonen var å kontrollere hvorvidt kommunen fører systematisk kontroll med at krav i tillatelser og forskrift overholdes. I tillegg å sjekke om kommunen jobber systematisk med å lukke avvik etter tilsyn.

5. Kommunens plikt til å tømme avløpsslam iht forurensningsloven § 26

Kommunen skal i henhold til forurensningsloven § 26 første ledd "sørge for tømning av mindre renseinnretninger som slamavskillere og samlekommer for avslamming av sanitært avløpsvann og overvann. Det samme gjelder for oppsamlingstanker for ubehandlet sanitært avløpsvann".

Kommunens ansvar er å sørge for et system for tømning og organisering av arbeidet. Kommunen trenger ikke gjennomføre tømningen selv med eget personell og utstyr, men kan sette det bort til private.

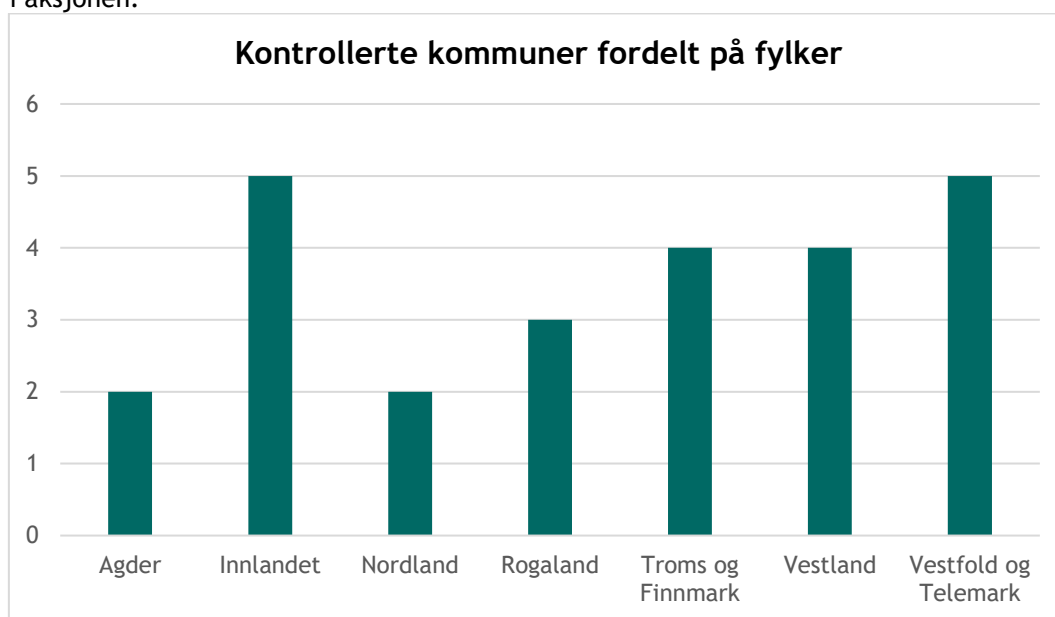
Kommunen skal gebyrfinansiere slamtømmingen på lik linje som renovasjonsgebyret, jf forurensningsloven § 34.

2. Praktisk gjennomføring

2.1 Gjennomføring av kontrollene

Totalt ble 25 kommuner kontrollert høsten 2022.

Figur 1 viser fylkesvis fordeling av tilsynene. Trøndelag og Oslo/ Viken deltok ikke med tilsyn i aksjonen.

Figur 1

Fylkesvis fordeling av tilsynene i kommuner som ble gjennomført av statsforvalteren

2.2 Utvelgelse av tilsynsobjekter

Fylkene stod fritt til å velge ut tilsynsobjekter.

3. Resultater fra tilsynene

3.1 Tilsyn med kommunenes plikter.

Kommunens plikter relatert til forvaltning av mindre anlegg for sanitært avløpsvann kan sammenfattes i følgende punkter:

- **Samordning med plan- og bygningsloven.**
Kommunen plikter også å *samordne* behandling av søknad om utslippstillatelse etter kapittel 12 med byggesaksbehandling etter plan- og bygningsloven. Denne plikten innebærer et særskilt ansvar om at tillatelsen ses i sammenheng med planbestemmelsene i arealdelen.
Ved 21 av de 25 kontrollerte kommunene ble det ikke registrert avvik eller anmerkning til dette temaet. Ved to kommuner ble det avdekket avvik og to kommuner fikk anmerkning.
- **Vurdering av søknader.**
Kommunene har plikt til å vurdere innkommende søknader, dersom kommunen ikke vurderer innkommende søknader innenfor seks uker, kan søkeren betrakte tillatelse som gitt. Vurderer betyr her:
 - - Om søknaden er fullstendig med alle nødvendige vedlegg
 - - Vurderer om det finnes brukerkonflikter som kan føre til at noen part vil bli misfornøyd dersom tillatelse blir gitt.Kommunen må gi beskjed innen 6 uker dersom søknaden er ufullstendig og kommunen trenger lenger saksbehandlingstid.

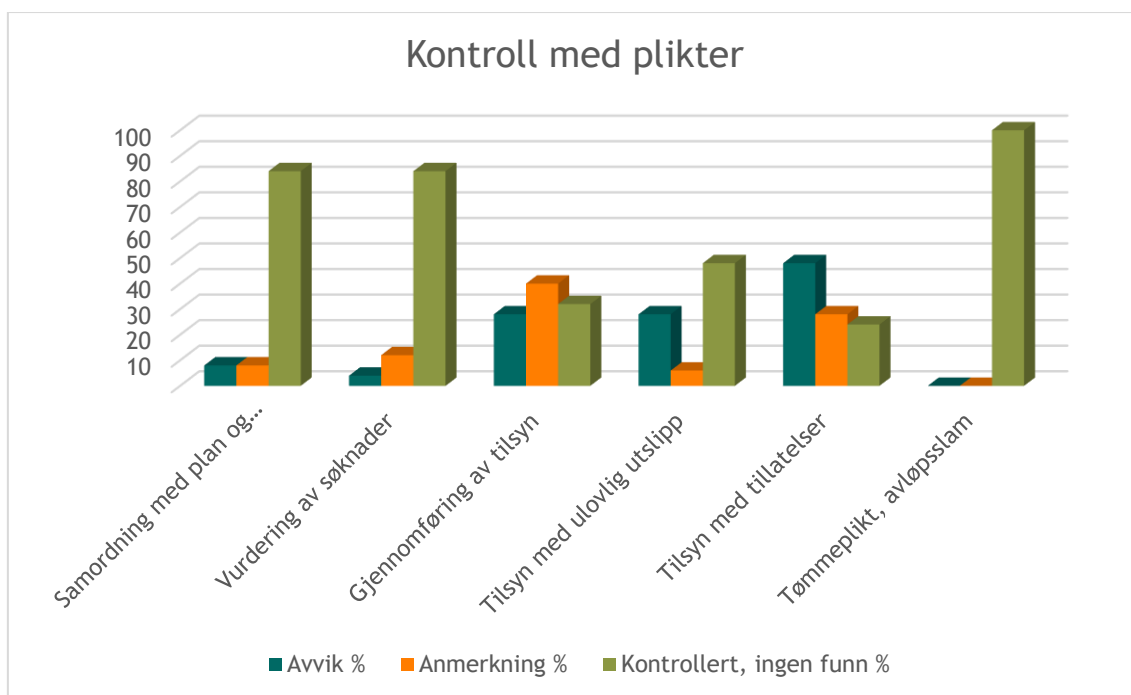
Det ble avdekket avvik hos en av de 25 kontrollerte kommunene på dette kontrollpunktet, og 3 kommuner fikk anmerkning.
- **Tilsyn med ulovlige utslipp**
Det er forbudt å etablere nye utslipp og/eller øke eksisterende utslipp vesentlig uten at det søkes om tillatelse. Kommunen skal føre tilsyn med denne bestemmelsen og kontrollere at nye boliger og hytter har søkt om tillatelse, samt boliger og hytter som oppgraderer sanitærstandard (for eksempel får innlagt vann, installerer WC mv) har søkt om tillatelse for dette.
7 kommuner fikk registrert avvik på dette kontrollpunktet, mens det ble registrert anmerkning hos 6 kommuner.
- **Tilsyn med tillatelser**
 - Sjekker kommunen årsrapporter fra servicefirma for minirensanlegg?
 - Har kommunen et system for å følge opp slamtømming? Tømmerapporter mv?
 - Hvordan benyttes disse i kommunenes forvaltning av mindre avløp?12 kommuner hadde avvik på dette kontrollpunktet, og 7 kommuner fikk registrert anmerkninger.

- **Gjennomføring av tilsyn**

Dette er et samlepunkt som det kun skulle skrives avvik på dersom kommunene ikke gjennomførte tilsyn med ulovlige utslipp eller med tillatelser (se punktene over) Statsforvalterne registrerte 7 avvik og 10 anmerkninger på dette kontrollpunktet.

- **Tømmeplikt avløpsslam**

Alle de 25 kontrollerte kommunene organiserte tømning av avløpsslam fra renseninretninger som slamavskillere og samleklummer for avslamming av sanitært avløpsvann og overvann. Det samme gjelder for oppsamlingstanker med ubehandlet sanitært avløpsvann.

Figur 2

Oversikt over andelen av avvik (brudd) og anmerkninger (forbedringspunkt) fordelt på tilsynenes hovedkontrolltemaer som omfattet kommunenes plikter med tillatelser (se punktene over)

3.2 Tilsyn med forvaltning i kommunene.

For å få til god forvaltning av avløpsområdet, må kommunene sørge for god organisering, ha kunnskap om miljøtilstand, ha oversikt over utslippene i kommunen og følge opp gjennomførte tilsyn og sørge for at avdekkede avvik som er registret på tilsyn blir rettet.

De enkelte kontrollpunktene fordeler seg slik:

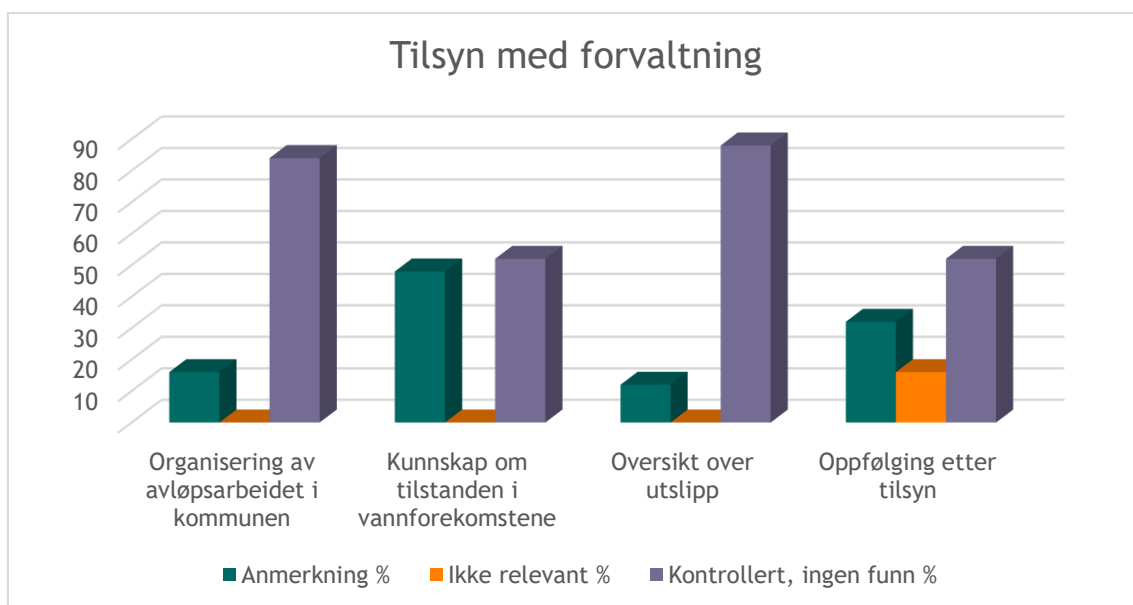
- **Organisering av avløpsarbeidet i kommunen.** For at en skal kunne si at avløpsarbeidet i kommunen er godt organisert, må ansvaret for oppgaven være tydelig plassert i organisasjonen. Kommunestyret må ha delegert forvaltnings- og tilsynsmyndigheten til rett nivå i organisasjonen. Dersom ansvaret ikke er klart definert og delegert ble det gitt anmerkning på kontrollpunktet. 16% av kommunene fikk anmerkning på organiseringen, mens i 84% av tilsynene avdekket Statsforvalteren

ingen funn.

- **Kunnskap om tilstanden i vannforekomstene.** Standardkravene til rensing i kapittel 12 er differensierte etter resipientens følsomhet for eutrofi og hvorvidt det foreligger brukerinteresser til resipienten (drikkevann, badeplass, fiske og rekreasjon).

Dersom kommunen skal gjøre tilstrekkelig vurdering av innkommende søknader, må de ha kunnskap om miljøtilstanden i vannforekomstene. Det er grunn til bekymring at 48% av kommunene fikk anmerkning (forbedringspunkt) på dette kontrollpunktet. Det betyr at nesten halvparten av kommunene har mangler i grunnlaget for forsvarlig behandling av innkommende søknader.

- **Oversikt over utslipp.** Skal kommunen drive god saksbehandling av søknader om utslipp av spredt avløp, trenger en, i tillegg til å ha kunnskap om miljøtilstanden i vannforekomstene, å ha oversikt over eksisterende utslipp til resipientene. 12% av kommunene fikk anmerkning fordi de ikke hadde oversikt over eksisterende utslipp av sanitært avløpsvann i kommunen.
- **Oppfølging etter tilsyn.** For at kommunenes tilsyn skal ha virkning, må det skrives rapport etter tilsynet, og retting av avvik bør følges opp. Vi ønsker også at kommunene involverer for eksempel helsemyndighetene ved alvorlige avvik, og at tilsynsresultatene benyttes til intern læring i kommunen. Dersom kommunene ikke driver tilsyn, er ikke dette kontrollpunktet relevant. Det var 16% av de kontrollerte kommunene der dette kontrollpunktet ikke var relevant. 32% av resterende kommunene fikk anmerkning fordi de ikke følger opp tilsynene med å sende rapport, eller ikke følger opp at avvik er rettet.

Figur 3 Oversikt over anmerkninger på tilsynenes forvaltningstema

4. Vurdering av resultatene

Skal kommunenes forvaltning av mindre sanitære avløpsanlegg være forsvarlig, må pliktene oppfylles og forvaltningstemaene være på plass. Av de 25 kontrollerte kommunene, var det bare en kommune der det ikke ble registrert avvik eller anmerkninger.

Kommunenes plikter i forvaltningen av mindre sanitære avløpsanlegg kan deles i to hovedområder:

- Behandling av søknader
- Tilsyn

På miljodirektoratet.no finnes det veiledning om kommunens tilsynsoppgave. Veiledningen angir hvilke forventninger som stilles til kommunens tilsynsgjennomføring. Her vektlegges blant annet:

- **Tilstandskartlegging:** Kommunen bør kartlegge alle utslipp av sanitært avløpsvann, og dokumentere lovlighetsstatus, alder på tillatelse og type renseinnretning og når denne ble installert. Tilstandskartleggingen vil danne grunnlag for en tilsynsplan.
- **Tilsynsplanlegging:** Kommunene bør gjennomføre risikobasert tilsyn for å sikre at pliktene i §§ 12-7 til 12-13 og øvrige vilkår i tillatelsen blir fulgt. Innsatsen bør prioriteres i nedbørsfelt til sårbare vannforekomster.
- **Gjennomføring:** Kommunen bør føre jevnlig tilsyn med utslipp og ikke sjeldnere enn hvert 6. år. Kommunen bør benytte seg av sjekklister for de ulike anleggstypene.

Når det gjelder kommunens plikter etter loven, var det dårligst resultat på kontrollpunktet "Tilsyn med tillatelser", som omhandler den planlagte, systematiske tilsynsaktiviteten. 12 av 25 kommuner har fått avvik på dette kontrollpunktet. Det betyr at nesten halvparten av de kontrollerte kommunene ikke kontrollerer rensekravene i tillatelsene på en systematisk måte.

Ser en dette i sammenheng med at også 12 av 25 kommuner ikke har tilstrekkelig kunnskap om status i vannforekomstene, ser det ut til at kommunenes systematiske tilsynsaktivitet er det svakeste leddet i kommunenes oppfølging.

På den andre siden fikk ingen kommuner avvik eller anmerkning på kontrollpunktet som omhandler tømning av avløpsslam. Det betyr at alle kontrollerte kommuner sørger for tømning av slam fra anleggene

5. Måloppnåelse

Tilsynet gjelder kommunens myndighetsutøvelse etter kapittel 12. Tilsynene og aksjonen vil kunne gi informasjon om det er behov for bedre veiledning overfor kommunene eller om det er behov for regelendringer.

Mål for aksjonen:

Hovedmål

- Få kunnskap om hvordan kommunen utfører oppgaven som forurensningsmyndighet etter kapittel 12.

Delmål

- Veilede kommunen om hvilke plikter de har etter forurensingsforskriftens kapittel 12 og hvor de kan finne hjelp til saksbehandlings- og tilsynsoppgaven.
- Bidra til at kommunen etterlever sine plikter etter kapittel 12

Statsforvalterne har gjennomført tilsyn i 25 av Norges 356 kommuner. Store fylker som Oslo/Viken og Trøndelag deltok ikke i aksjonen. Selv om bare 7% av kommunene ble kontrollert, mener vi aksjonen gir et godt bilde av kvaliteten på norske kommuners forvaltning av mindre sanitære avløpsanlegg.

Under tilsynene har besøkte kommuner fått veiledning. Tilsynene har også bidratt til at konytrollerte kommuner etterlever sine plikter på en bedre måte.

6. Oppfølging av aksjonen

Vi forventer at kommunene retter bruddene som ble avdekket under aksjonen. Videre at de bruker informasjonen og de forventningene miljømyndighetene har presentert til å forbedre saksbehandlingsrutiner og sikre en god etterlevelse av regelverket.

Statsforvalteren vil følge opp at kommunene retter brudd og veilede om regelverket.

Vedlegg 1: Kontrollerte kommuner

Rogaland
Hå kommune
Bjerkreim kommune
Stavanger kommune
Agder
Risør kommune
Åseral kommune
Nordland
Hemnes kommune
Fauske kommune
Vestfold og Telemark
Midt- Telemark kommune
Færder kommune
Drangedal kommune
Horten kommune
Siljan kommune
Vestland
Stryn kommune
Sveio kommune
Fitjar kommune
Alver kommune
Troms og Finnmark
Sør-Varanger
Porsanger kommune
Senja kommune
Gratangen kommune
Innlandet
Lom kommune
Øyer kommune
Trysil kommune
Folldal kommune
Ringsaker kommune

Miljødirektoratet

Telefon: 03400/73 58 05 00

E-post: post@miljodir.no

Nett: www.miljodirektoratet.no

Post: Postboks 5672 Torgarden, 7485 Trondheim

Besøksadresse Trondheim: Brattørkaia 15, 7010 Trondheim

Besøksadresse Oslo: Grensesvingen 7, 0661 Oslo

Miljødirektoratets hovedoppgaver er å redusere klimagassutslipp, forvalte norsk natur og hindre forurensning.

Vi er underlagt Klima- og miljødepartementet og har mer enn 700 ansatte ved våre to kontorer i Trondheim og Oslo, og ved Statens naturoppsyn (SNO) sine mer enn 60 lokalkontor.

Våre viktigste funksjoner er å overvåke miljøtilstanden og formidle informasjon, være myndighetsutøver, styre og veilede regionalt og kommunalt nivå, samarbeide med berørte sektormyndigheter, være faglig rådgiver og bidra i internasjonalt miljøarbeid. sektormyndigheter, være faglig rådgiver og bidra i internasjonalt miljøarbeid.